

Stalino KELIU

LIETUVOS KOMUNISTŲ PARTIJOS
KUPIŠKIO RAJONO KOMITETO IR RAJONO
DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

★
1956 metų
rugsėjo mėn.
12
trečiadienis
Nr. 73 (1047)
★

Kaina 15 kap.

LINARŪTĖ JAU BAIGIAME

Šiais metais mūsų „Laukų spartuolio“ žemės ūkio artelėje linais buvo apsėta apie 50 hektarų, keliolika hektarų daugiau negu kolūkio gamybiniam plane numatyta. Visi linų pasėliai veisliniai — baltarusiškos „Svetoč“ veislės. Sėjime daugiausia dobiliuose, į dirvą įberdami po 200 kg kalio ir 200 kg zuperio kiekvienam hektarui. Sėdami linus dirvonuose, dar patręšėme ir azotinėmis trąšomis.

Na, ir užaugo — linas į liną, kiekvienas stiebelis metro — metro 10 cm ilgio. Taip, kad iš hektaro bus po 300 kg pluošto. Pagal mano apskaičiavimus iš kiekvieno linų pasėlių hektaro mes turime gauti ne mažiau kaip dešimt tūkstančių rb pajamų. Tai išeitų, kad vien už linus mūsų kolūkis surinktų ne mažiau kaip 500 tūkstančių rb pinigais (pusė milijono). Kad kokioj, tai linai mus ir į milijonierius išvilkų.

O dabar svarbiausia — derlių laiku sudoroti. Linai vietomis pagulę, Kupiškio MTS linarovės mašinos tvarkingai

Pasakoja „Laukų spartuolio“
kolūkio pirmininkas
P. KAMINSKAS

nuimti nepajėgia, šiaudelius draiko. Reikia rauti rankomis. Gi rankomis linų rovimas — sunkus darbas, ir jam dirbti savanorių mažai atsiranda. Todėl kolūkio valdyba nutarė taikyti materialinio paskatinimo priemones. Kiekvienai linų rovejai, nurovusiai 10 arų linų, užskaitoma pustrečio darbdienio. Ir šio darbdienio vertė — 2 kg duoninių grūdų ir 5 rb pinigų. Pagal šiuos garantuotus darbdienius kolūkietė, kruopščiai dirbdama, per dieną uždirba po 5 kg grūdų ir 12,5 rb pinigais. Kaip apskaičiavome, jei kiekviena darbinga kolūkietė nuraus po 20 arų linų, tai linų rovimas kiekvienoje brigadoje užtruks ne ilgiau kaip 3–4 dienas. Kada kolūkietė žino, jog už linų rovimą jai bus garantuotai atlyginta, tada ir į linų lauką noriai eina. Pavyzdžiui, V laukininkystės brigados kolūkietės Zlotkienė ir Balaišienė nurovė ne po vieną normą (20 arų), o

po tris (60 arų).

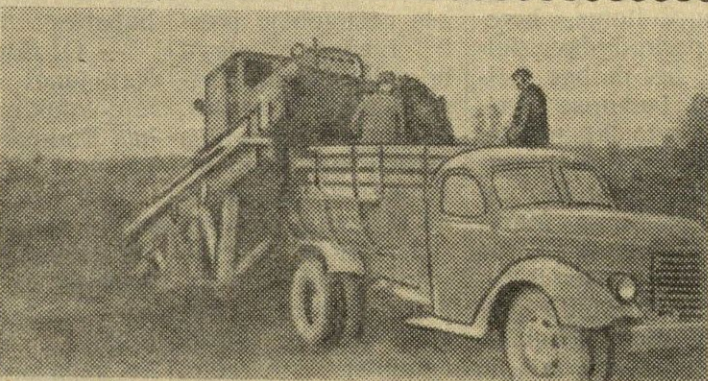
Geriausiai linų rovimą organizavo I laukininkystės brigados linų auginimo grandies grandininkas Jurgis Balna. Čia linai tvarkingai nurauti, galvutėmis į viršų sustatyti į 10–15 m ilgio status, o kad jie neišgrįžtų, stantant pėdai iš abiejų pusių atremti į tam tyčia padarytas tvoreles (žaginėlius). Taip džiovinami linai greit išdžiūvo ir dabar nukaršiami. Linų galvučių nukaršimui išgijome veleninę mašiną, kurią dabar ir panaudojame.

II laukininkystės brigadoje, kur linai prinoko anksčiau, derlius ne tik

Tačiau su linų derliaus nuėmimu kolūkyje ne viskas taip gerai, kaip pasakoja pirmininkas P. Kaminskas. Pavyzdžiui, kad ir III laukininkystės brigadoje linų auginimo grandies grandininkas Apšega neorganizavo linų pasėlių priežiūros. Todėl dabar, raunant linus, rovejoms darba trukdo volundos, rūgtys, svėrės ir kitos piktžolės. Ne tik šioje, bet ir likusiose brigadose linai nerūšiuojami, o tai reikėtų padaryti, nes ne visi šiaudeliai vienodo ilgio, vienodos kokybės. Gi šios žaliavos supirkėjas, Panemunėlio linų fabrikas, aukštą kainą moka tik už gerai surūšiuotus šiaudelius.

DURPĖS—Į LAUKUS

„Palangos“ kolūkyje durpių trąšai paruošta 200 tūkstančių tonų. Dabar jos išvežamos į laukus. Vien į pūdymus išvežta 540 tonų. Išvežant durpes į laukus, kolūkiui didelę paramą suteikia Skapiškio MTS mechanizatoriai. Durpių pakrovimui mechanizatorius K. Jagėla, kolūkio statybininkai J. Šileikis, P. Mekas, A. Giedrys pastatė pervežamą nuožulnų tiltą. Nuotrankose: (viršuje)

Skapiškio MTS mechanizatorius D. Paberalis, buldozeriu užvažiuodamas ant nuožulniojo tilto, pakrauna talkininkaujantį MTS savivartį sunkvežimį; (kairėje) traktorininko A. Stuko vairuojamam traktoriui „Bielorusj“, palengvėle tempiant savivartę priekabą, kolūkiečiai P. Janulionis ir J. Bardauskas vienu sluoksniu durpes paskleidžia dirvoje.

A. Ardino nuotr.

PAS MŪSŲ KAIMYNUS

ELEKTRIFIKUOJAMI LATVIJOS KOLŪKIAI

Latvijos Tarybų Socialistinėje Respublikoje kasmet vis plačiau vyksta kolūkinio kaimo elektrifikavimas. Neseniai elektros energiją gavo Kandas rajono Lenino vardo ir „Amulos“ žemės ūkio artelės, Talsų rajono Lenino vardo kolūkis ir dešimtys kitų žemės ūkio artelių. Vien tik respublikinis Latvijos elektrinių statybos - montavimo trestas baigė elektrifikuoti daugiau kaip 30 kolūkių. Žemės ūkio artelių kūlimo grendimuose, gyvulininkystės patalpose, statelių ir mechaninėse dirbtuvėse įrengti šimtai elektromotorių, kurių pagalba mechanizuota daugelis sunkiųjų procesų.

Šiemet Latvijoje bus elektrifikuota apie šimtą kolūkių.

(„Sovietskaja Latvija“)

Atominės energijos taikaus naudojimo konferencijos išvakarėse

Šių metų spalio mėnesį Latvijos sostinėje Rygoje įvyks pirmoji respublikoje konferencija, kurioje bus svarstomi atominės energijos taikaus naudojimo klausimai. Dabar respublikos mokslo įstaigose ir įmonėse aktyviai ruošiamasi šiai konferencijai.

Laivų statybos-remonto jūrų laivyno gamykloje, žuvies pramonės laivų remonto gamykloje apibendrinamas patyrimas, įgytas kontroliuojant liejimo detales ir suvirinimo siūles radioaktyviojo kobalto ir iridžio pagalba. „VEF“ gamykloje ir „Dzintaro“ fabrike mažieji radioaktyviųjų elementų spinduliavimai taikomi prietaisuose, kurie kontroliuoja produkcijos kokybę. Dabar „VEF“ darbuotojai radioaktyviosios kontrolės metodą perkelia į gamybos procesų valdymą.

Aktyviai ruošiasi konferencijai Latvijos TSR Mokslų akademijos institutai. Radioaktyviuosius spinduliavimus registruojančią aparatūrą kuria Fizikos instituto moksliniai bendradarbiai. Miškininkystės problemų institute baigiami tirti būdai, kuriais gaunamas medienos ligninas, iš kurio galima gauti vaniliną ir kitas aromatinės medžiagas bei

Sėja žiemkenčius

„Pirmūno“ kolūkyje žiemkenčių sėja įpusėta. Sparčiai sėjama II laukininkystės brigadoje (brigadininkas P. Vėta). Sėjama į gerai patręstą ir paruoštą dirvą išvalytą ir beicuota sėkla. Žemdirbiams padeda Kupiškio MTS traktorininkas Jonušys. Brigadoje jau apsėta rugiais daugiau

plastmasių gamybai skiriamus fenolus.

(„Sovietskaja Latvija“)

MTS mechaniko durpių rinktuvas- pakrautuvas

Vitebsko srities Vietrieno 2-osios MTS žemės ūkio mašinų mechanikas V. Marchonko sukonstravo durpių rinktuvą-pakrautuvą. Mašinos paskirtis — rinkti išskleistas ir išdiskuotas durpes ir krauti trupinius į traktorinius savivarčius vežimėlius. Durpių rinktuvas pakrautuvą dirba prikabinas prie traktoriaus „DT-54“. Aptarnaujamas vieno žmogaus, jis pakeičia 200 darbininkų ir 100 arklių darbą. Mašinos našumas — iki 400 tonų durpių per 8 valandas.

(„Sovietskaja Bielorusija“)

Skalūnas virš plano

„Estijos skalūno“ tresto kalnakasiai, lenktyniaudami už tai, kad pirma laiko įvykdytų 1956 metų valstybinį planą, mėnuo iš mėnesio didina skalūno gavybą. Nuo metų pradžios jie davė liaudies ūkiui 150 ešelonų kuro virš plano.

Rugpjūčio mėnesį baseino šachtos kiekvieną parą vartotojams išsiųsdavo dviem ešelonais skalūno daugiau, negu prieš metus. Kalnakasių darbo našumas padidėjo, palyginus su praėjusiais metais, 12 procentų. Sumažinus kuro savikainą, valstybei sutaupyta 2.400 tūkstančių rublių.

(„Sovietskaja Estonija“)

90 tonų talpos savivarčiai dumppkarai

Kaliningrado vagonų gamykloje pradėti gaminti pirmieji 90 tonų talpos savivarčiai dumppkarai. Visos pagrindinės vagonų konstrukcijos gaminamos iš mažai legiruoto plieno, pasižyminčio padidintu patvarumu. Tai įgalino sumažinti kiekvieno dumppkaro svorį daugiau kaip 5 tonomis.

Gamykloje statomas naujas cechų, kuriame bus surenkami sunkiasvoriai dumppkarai. Cechas turi pradėti veikti ateinančių metų pirmajame pusmetyje.

Stambiausių šalies rūdinių kalnakasių prašymu įmonės konstruktoriai ruošia techninius savivarčių dumppkarų projektus: tokių dumppkarų krovinių keliamasis pajėgumas — 120 ir 150 tonų.

(„Kaliningradskaja pravda“)

P. Vismantas

Derliaus nuėmimo šventė

Neseniai „Žalgirio“ kolūkio biblioteka (vedėja J. Šlekytė) organizavo derliaus nuėmimo šventę. Į šį vakarą — šventę susirinko „Žalgirio“ kolūkio kolūkiečiai, MTS mechanizatoriai. Pagrindinį pranešimą „Derliaus nuėmimas ir šiaudų paruošimas šėrimui“ pagal J. Totorio knygą „Šiaudų paruošimas šėrimui“ ir „Grūdinės kultūros“ padarė mokytoja A. Buivydienė. Pranešime buvo analizuojami faktai ir iš „Žalgirio“ kolūkio. Po pranešimo kolūkio jaunimas pasveikino kolūkio pirmininką drg. Laučių. Jam buvo įteikta puokštė gėlių ir pomidorų — agurkų piramidė, papuošta rugių varpų vainiku. Brigadininkams įteikiamos gėlės už šaunų darbo organizavimą derliaus nuėmimo metu. Vakare pasisakęs kolūkio pirmininkas drg. Laučius sveikino visus atvykusius į šią derliaus nuėmimo šventę, dėkojo jaunimui ir kolūkiečiams už gerą darbą derliaus nuėmimo metu, nurodė neatidėliotinus uždavinius sudorojant visą kolūkinį derlių, sukaupiant tvirtą pašarų bazę visuomeniniams gyvuliams.

Kolūkio saviveiklininkai pasirodė su N. Ovčinkovo vieno veiksmo pjesė „Sakalų aukštuma“. Vakare dalyvavo apie 200 žmonių.

O. Indrelienė

Jaunieji mičiurininkai apdovanoti

Maksvyčių septynmetės mokyklos jaunieji mičiurininkai gerai padirbėjo savo mokomajame — bandomajame sklype: išaugo gausus visų kultūrų derlius.

Ivykusiame šiais mokslo metais moksleivių susirinkime mokyklos vadovybė apdovanojo geriausius javų, daržovių ir vaisių augintojus I. Gerulytę, R. Marcinkevičiūtę, R. Šinkūną ir kt. vertingomis dovanomis.

Šiuo metu užaugintasis moksleivių jėgomis derlius nuimamas, sutvarkomas.

A. Kručinskas

Apylinkės Taryba apsvastė kultūrinių įstaigų darbą

Neseniai įvyko eilinė Aukštupėnų apylinkės Darbo žmonių deputatų tarybos sesija, kuri apsvastė kultūrinių įstaigų, esančių apylinkėje, darbą. Sesijoje dalyvavo ir tų įstaigų darbuotojai.

Pranešimą minėtu klausimu padarė apylinkės Tarybos vykdomojo komiteto sekretorius drg. Nekiūnas. Pranešime buvo aštriai kritikuojami Aukštupėnų, Skodinių ir kt. klubų-skaityklų vedėjai. Blogai dar dirba ir B. Putnaitė, viena iš „Aušros“ kolūkio klubų-skaityklų vedėjų, taip pat „Vėžionių“ kolūkio — drg. Samulionaitė.

Sesijoje pasisakė deputatai drg. drg. Baronas, Juodakys, Stankevičienė ir kt.

Sesija priėmė atitinkamą sprendimą.

A. Sakavičienė

PASIMOKYKIME IŠ KAIMYNŲ PATYRIMO

ANGELE,

Jūs prašėte man papasakoti apie savo darbą. Nežinau nė nuo ko pradėti. Manau, kad geriausia bus, jei pradėsiu nuo savo darbo pradžios.

Klube-skaitykloje dirbu nuo 1949 m., t. y. jau septintus metus. Pradžioje dirbau Panevėžio rajono Naujamiesčio apylinkės „Pirmūno“ kolūkio klubo-skaityklos vedėja. Ten ir susipažinau su klubo-skaityklos darbu. Pradžioje, žinoma, buvo viskas nauja, nesuprantama. Nors aš klubo-skaityklos aptarnaujamų kaimų žmones pažinojau beveik visus asmeniškai (ten augau, tarnavau pas buožes), tačiau, kai reikėdavo praveisti kokias nors kultūrinės priemonės, — garsinį laikraščių skaitymą ar paskaitą, gegužinę ar dramos ratelio pasirodymą — būdavo nedrąsu. Bet pareigos jausmas nugalėdavo. Pamažu pamėgau šį darbą, supratau jaunimą, jo poreikius ir, atrodė, jaunimas mane suprato. Taip per 4 „Pirmūno“ dirbtus metus suorganizavau liaudies šokių ratelį iš 8—10 šokėjų, kuris turėjo nemažą pasirodymų savo ir kaimyninių kolūkių kolūkiečiams bei tarybinio ūkio darbininkams, dalyvavo rajono saviveiklos ratelių apžiūrose. Dramos ratelis pradėjo savo darbą nuo Žemaitės „Trys mylimos“ komedijos. Atrodė, kad šis pastatymas mums pavyko ir žiūrovams patiko. Aš dėkinga nuolatiniam dramos ratelio vadovui mokytojų drg. Visockui. Pirmas pasisekimas dar labiau uždegė ir mane, ir saviveiklininkus. Kiti veikaliukai buvo pastatyti lengviau, drąsiau. Bet ne tai svarbu, kad mums sekėsi, o tai, kad kolūkiečiai prašydavo parodyti dar ką nors naujo, pradėjo daugiau lankytis klube-skaitykloje, domėtis repeticijomis, padaugėjo skaitytojų, pradėjau daugiau išdavinėti knygų į namus ir ne tik jaunimui, o ir pagyvenusiems. Skaitytojams pradėjus dažniau lankytis, aš geriau supratau jų poreikius, žinojau, kas kuo įdomiau. Žodžiu — pamėgau savo darbą ir žmones.

Tačiau 1953 m. mane perkėlė dirbti į naujai įsteigtą Naujamiesčio MTS klubą-skaityklą. Ir vėl nauji žmonės, naujos sąlygos, nauji reikalavimai. Tačiau įgytas patyrimas daug padėjo. Greit pastebėjau aktyvesnius skai-

(Mūsų rajono kultūrinių įstaigų darbuotojų grupė apsilankė pas Panevėžio rajono savo profesijos draugus, su kuriais jie lenktyniauja. Tarp panevėziečių ir kupiškėčių užsimezgė tamprė draugystė. Čia mes ir talpiname Panevėžio rajono Naujamiesčio MTS klubo-skaityklos vedėjos Stasės Paškauskaitės laišką mūsų rajono „Ateities“ kolūkio klubo-skaityklos vedėjai Angelei (Stukienei, kuriame ji dalinasi savo darbo patyrimu.)

tytojus, kurie ne tik ateidavo paskaityti laikraščių ar žurnalų bei pasiukeisti knygų, bet pasiūlydavo man ką nors organizuoti ir patardavo kaip praveisti vieną ar kitą priemonę. Iš jų susibūrė klubo-skaityklos aktyvas. Pradėjom ruošti saviveiklos ratelio pasirodymus. Taip, remdamasi aktyvu, surengiau apie 10 gegužinių, dramos ratelis turėjo apie dvidešimt pasirodymų visuomenei, nemažai paskaitų, vakarų ir t. t.

Gal per daug plačiai apie praeitį. Idomiau gal bus, kaip dabar dirbu.

Norint dirbti, reikia žinoti, ką turi veikti. Tam būtinas darbo planas. Pirmaisiais metais jį statydavau viena. Ir išeidavo, kad aš numaciūsi vienas priemonės, kolūkio jaunimas — visai ką kita. Dabar gi darbo planus sustatau gerai apgalvodama ir ne viena. Einu pasitarti pas partinės organizacijos sekretorių, profsąjungos vietos komiteto pirmininką bei komiteto narių kultūriniam-masiniam darbui, pas komjaunimo organizacijos sekretorių. Dėl to planai būna realūs, įvykdomi, aiškūs. Jų prisilaikau, stengiuosi įvykdyti. Žinoma, ne visada planai ir įvykdomi. Dėl susidariusių aplinkybių kuri nors priemonė kartais nebetinka.

Visa, kas užplanuota, pirmaisiais metais stengdavau įvykdyti pati. Dabar gi — didžiąją dalį darbo atlieka aktyvas. Pavyzdžiui, pradėdame ruošti saviveiklos (dramos) ratelio pasirodymui. Aš parenku keletą veikaliukų (kartais ir saviveiklininkai pasiūlo), išdalinu pasiskaityti, visi apsvastome ir pradėdame repeticijas, kurioms vadovauja vienas iš saviveiklininkų. Dramos ratelio darbe dalyvauja ir kontoros darbuotojai, ir remonto darbininkai, ir mechanizatoriai. Visus su-

sijusius su pastatymu klausimus sprendžiame bendrai. Taip kolektyvas susicementavo, pasidarė vieningas; ir tai labai gerai, pakilo jo drausmė. Jei pradžioje kartais tekdavo ko nors iš atlikėjų ilgai laukti į repeticijas, tai vėliau viskas buvo sklandu. Nors ne visai taip. Kartą prieš premjerą, viena atlikėja susigalvojo nebevaidinti ir iš repeticijos išėjo. Visi nuliūdome, o aš net verkė pradėjau. Kolektyvas nutarė ją grąžinti į ratelį. Ir grąžino.

Dar noriu pasakyti, kad man atrodo, jog žmonėms pritraukti į klubą-skaityklą daug reikšmės turi jos papuošimas. Deja, mūsų skaitykloje (Jūs matėte) patalpos ankštos. Nėra vietos kur padaryti stendus, kabinti diagramas apie kolūkio gamybą, plakatus. Ir šiose patalpose stengiuosi vaizdą dažnai keisti. Visa, kas paseno, lieka labai neįdomu lankytojams. Todėl prašau skaitytojų padaryti naujas diagramas, nupiešti plakatus ar padėti padaryti vitriną. Visa tai darau su aktyvo pagalba. Be to, praktikuojau daryti tematinis albumus iš laikraščių bei žurnalų iškarpų. Iškerpu idomesnes nuotraukas ar trumpus straipsnelius ir suklijuojau ant popieriaus lapų. Pavyzdžiui, temos: 1956 m. Visasąjunginės žemės ūkio parodos dalyviai, „15 metų Tarybų Lietuvai“, „Nauja technika žemės ūkiui“ ir t. t. Temų yra daug. Žinoma, reikia, kad toks albumas atrodytų patraukliai ir juose daviniai būtų patys naujausi.

Daugiau nežinau apie ką pasakoti. Artimiausiu laiku planuoju, kad būtų išplatinta kuo daugiau laikraščių, mechanizatoriams brigadose paskaityta paskaitų. Dramos ratelis pradeda ruošti naujam pastatymui, — M. Talvest komedija „Raisto velniai“ — su kuriuo dalyvausime profsąjunginių dramos kolektyvų apžiūroje.

Tuo ir baigiu. Visa, ką sugebėjau padaryti, pasiekiau vien tik todėl, kad rėmiausi aktyvu. Be jo skaityklos vedėja — kaip keleivis neįžengiamoje girioje.

Linkiu pasisekimo Jūsų darbe. Bus man labai džiugu, jeigu iš mano patyrimo ką nors galėsite pritaikyti savo darbe. Ką nors apie savo darbą ir man parašykite.

STASĖ

SOCIALISTINIO KAIMO ŽMONĖS

BRIGADININKĖ

Balandis žemdirbiams nieko gero nežadėjo. Dienų dienas pliaupė lietus, neretai pasirodydavo šalnos, bet darbas kolūkio laukuose virė. Nuo ryto iki nakties dūzgė traktoriai, ardamai purų ir be trąšų nederlingą Marytės Melnikaitės vardo kolūkio priesmėlį. Šimonių miestelio gatvėle ėjo neaukšta, juodbruvė moteris. Ji neskubėjo, ėjo ramiai, susikaupusi, nuodugniai apgalvodama naująsias savo pareigas. Juk ji — naujai paskirtoji M. Melnikaitės vardo kolūkio IV laukininkystės brigados brigadininkė. Naujos pareigos jos nedžiugino — brigada kolūkyje buvo atsilikusi,

žmonės vengdavo darbo, buvęs brigadininkas N. Petrauskas nesugebėjo įvesti tvarkos, išigyti brigados žmonių pasitikėjimo ir meilės. Tačiau energinga darbšti moteris nenusiminė — komunistai sunkumų nebijo.

Ji priėjo kolūkio valdybos pastatą, sumlėtino žingsnį, pasitaisė skarelę. Širdis neramiai suvirpėjo. Moteriškė atidarė duris. Į kambarį užtėlėjo šalta balandžio oro banga, o paskui ją įėjo ir pati brigadininkė. Kambarys skendo dūmuose. Ant suolo susėdė šnekučiai keletas kolūkiečių, už stalo, apsivertusi raštais, sėdėjo sąskaitininkė ir pirmininkas Budreika.

Kambarį sunkiais žingsniais matavo stambus juodaplaukis buhalteris Pajarskas.

— O! Brigadininkė Katinienė! — šuktelėjo kolūkio pirmininkas Budreika. — Tai ką, vesi brigadą?

Brigadininkė norėjo kažką atsakyti, bet čia įsiterpė buhalterio Pajarsko bosas:

— Ne bobai vesti brigadą... Vyrai nieko nepadaro...

Kažkas nusijuokė. Buhalterio žodžiai brigadininkę užgavo, bet ji jam nieko neatsakė, tik pažvelgė įdėmiai, o jos tamsios akys bylote bylojo: „Na pažiūrėsim!“

Nors ne šiltai buvo priimta naujoji IV laukininkystės brigados brigadininkė Katinienė, bet ji

iš valdybos išėjo laiminga. Jeigu anksčiau savo naujosios pareigos ji nesidžiaugė, neviliojo jos šis darbas, tai dabar ji tvirtai pasiryžo pasiekti savo, išvesti brigadą iš atsiliekiančiųjų tarpo, įrodyti, kad ir moteris sugeba gerai dirbti.

Prasidėjo darbas. Daug sunkumų ir vargo sutiko kelyje brigadininkė Katinienė kol suorganizavo žmones, pravedė sėją. Dar daugiau darbo jos laukė ateityje. Vasara pasitaikė kaip niekad: laukų darbams biurai. Labai dažnai paniuriose padangėje susikaupdavo debesys, ir į žemę, jau ir taip prisigėrusią vandens,

Paukštininkė U. Navarskienė

„Nemuno“ kolūkyje kasmet didinamas paukščių skaičius, gerėja jų priežiūra. Todėl jau per šią ūkinį metų 11 mėnesių iš vienos vištos gauta po 86 kiaušinius. Kolūkyje yra 103 žąsys, kurias prižiūri kolūketė Ursulė Navarskienė. Ji paukštininkės pareigose dirba jau trejus metus, todėl žąsų auginime turi nemažą patyrimą. Nu o t r a u k o j e: U. Navarskienė lesina žąsis.

A. Meškausko nuotr.

IS redakcijos PASTO

Vėl nauji traktoriai į MTS

Šiomis dienomis Kupiškio MTS parkas papildytas dar 2 naujais dizeliniiais traktoriais DT-54.

Naujoji technika jau panaudojama rudens dirvų

arimo darbuose.

Naujų dizelinių traktorių gavo ir kita—Skapiškio mašinų-traktorių stotis.

O. Juknevičiūtė

Pragerti hektarai

—Oi, geriau, geriau už du rublius...—dažnai girdėti keliu einančio neblaivaus Gyvakarų apylinkės DŽD Tarybos pirmininko A. Silevičiaus balsas. Daugiausia tokios linksmybės (jū būna daug) jam užėina tada, kai puslitis „nemunietiškos“ nukreipia nuo tikro kelio.

Didžprūdžių pradinės mokyklos mokytojas J. Klibas naudojasi 2

ha sklypu. Dėl to klausimas buvo iškeltas kelis kartus, bet išsprendė jį „nemunietiškas vandenėlis“.

—Aš ne kubile augęs ir manęs niekas nepavedžios už nosies! Galit, be to, žinoti: mano apylinkėje sausos niekas neklausos,—vapalioja neblaivus apylinkės Tarybos pirmininkas A. Silevičius, keturiomis ropodamas namo.

Ir J. Klibo hektarai liko nepaliesti.

Ne retai mūsų apylinkės DŽD Tarybos pirmininkas A. Silevičius ir sekretorius P. Matekonis Laičpievių pusėn traukia. Ne, ne grybauti jie eina, o „Vanagaičių restoranas“.

Čia jie pamiršta viską, o svarbiausia savo pareigas.

Ir neįėjus jiems niekas neprimins?

A. Rimantas

Be sąžinės

Povilas Šilaikis ir jo dukra Genovaitė dirba „Palangos“ kolūkyje esančiame pieno separavimo punkte. Žinoma, jie abu gauna atlyginimą. Bet tai nieko nepasako. Reikalai šiame punkte tokie: P. Šilaikis priima iš kolūkiečių pieną, kurie stato kolūkio sąskaita už grūdus, ir štai, sugalvoja parašyti kolūkiui 300 rublių sąskaitą, motyvuodamas taip:

—Kuomet kolūkiečiai stato pieną už kolūkį, tai aš negaunu premijos...

Jūs esate, drg. Šilaiki, kolūketis. Dirbkite geriau ir gausite už darbą daugiau. O dabar jūs užsiiminėjate machinacijomis, o šeimos nariai, kartu ir kolūkio nariai, kolūkyje nedirba. Jūsų žmona Julija tik trečdalį darbadieinių minimumo išdirbo.

Kur gi jūsų, Šilaikiai, sąžinė?

F. Grigonis

Be autoriteto

Š. m. rugpiučio 30 d. Nociūnų apylinkės Tarybos vykdomojo komiteto pirmininkas K. Stanys, neblaivus būdamas, nuvažiavo į „Mūsų rytojaus“ kolūkio II laukininkystės brigadą javų vežimo ir kūlimo organizuotų. Bet iš jo pastangų nieko neišėjo, tik trukdė brigadininkui J. Motiejūnui. Na, ir suorganizavo... nugėrimą. Po to vakare užsuko į minėto kolūkio kontorą, kur vyko valdybos posėdis, ir pakėlė triukšmą. Visos tos dienos K. Stanio „gastrolės“ baigėsi tuo, kad jį, kaip viešos tvarkos ardytoją, kolūkio pirmininkas J. Bernotas paėmė už apykaklės ir išmetė už durų.

O kai girtas apylinkės vykdomojo komiteto pirmininkas pradėjo daužyti arkli, su

kuriuo jis važinėja, kolūkiečiai iškinkė lauką iš K. Stanio vežimo ir vagon pastatė pūdynų kartotų.

O kas gi apylinkės vykdomojo komiteto pirmininką taip nuvaidina?

Kai Dapšių kaimo gyventojas Povilas Jonušys taip vadinamų mišrių progą rengė puotą, tai čia ir K. Stanys girtuokliavo. Jis pagirtuokliauja pas Petrą Gudą, Bronių Stravinską, Petrą Apšęgą ir kitur, kur tik degtinė upeliais teka.

P. Davainis

AR ILGAI TAIP TĖSIS?

Kad pakiltų kolūkiečių gamybinis aktyvumas, reikėtų įvesti jų mėnesinį avansavimą pinigais ir natūra, arba, tik pinigais, ar natūra. Gi „Laisvės“ kolūkio žemdirbiams dar neatiduoti pinigai už 1955 ūkiniais metais išdirbtus darbadienius. O ką gi galvoja kolūkio pirmininkas Šilinis? Matyt, kad kuo daugiau degtinės išgerti. Jį, Naimavičių, separavimo punkto vedėją Bužą kiekvieną dieną randa begirtuokliaujančius Maksvyčių kontoroje.

V. Pručinskas

Nėra tvarkos

Kupiškio miesto telefono stoties telefonistės Z. Poškai-tė ir M. Vaitonytė visuomet mandagiai ir greitai aptarnauja abonentus. Bet ne vi-

sos telefonistės dirba sąžiningai. Būna ir taip, kad tik už pusvalandžio atsiliepią, arba, įjungia visai ne tą numerį.

O. Eglinskaitė

prapliupdavo lietus, išvaikydamas į pastoges susirinkusius kolūkiečius. Vėl tekdamas bėgioti, ieškoti žmonių, organizuoti darbą. Ypač daug prakaito turėdavo išlieti brigadininkė, kada buvo dirbama visuose darbo baruose.

Ne paslaptis, kad darbas geriau, sparčiau eidavo, stebint jį pačiai brigadininkei. Ne kartą jį, priartėdama prie vieno ar kito darbo baro, užgirsdavo liksmus, būkštajančius balsus:

— Vyrų, brigadininkė!

— Paskubėkime!

Tačiau ne visi ketvirtos brigados kolūkiečiai sąžiningai, atsidavę dirbo. Reikėjo su jais pakalbėti, ne kartą pasiginčyti. Gerai pamena

brigadininkė Ona Šukytė, kuri dažnai neį kolūkio laukus, bet į durpyną eidavo dirbti. Daug brangių valandų teko sugaišti Katinienėi, kol pagaliau įkalbėjo merginą eiti dirbti į kolūkį, bet brigadininkė tų valandų nesigaili — dabar Ona Šukytė pirmūnė. Ja didžiūojasi ir brigada, ir visos M. Melnikaitės vardo kolūkis. Ne kartą brigadininkei teko ieškoti ir pagalbos, prašyti eilinių kolūkiečių patarimų, nes su žemės ūkio darbais anksčiau mažai tesusidurdavo.

Kartą Katinienė, apėjusi geltonuojantį rugių lauką, susimąstė. Rugiai iš pažiūros atrodė plautini, bet brigadininkė dar nesiryzo. Nedelsdama ji užsuko pas kolūketį K. Namiejūną.

Tai žmogus, kuris buržuaziniais metais neturėjo nuosavos žemės, tačiau, dirbdamas ilgus metus kitų žemę ant pusės, įsigijo patyrimą.

— Klausyk, Namiejūnai, apžiūrėk tu mūsų rugelius,—prašė brigadininkė.

— Gerai. Apžiūrėsiu,—tuojau, kaip ir visus kitus kartus, sutiko kolūketis.

Jis nedelsdamas sėdo ant žirgo, apšuoliavo geltonuojantį rugių lauką, igudusiai patrynė delne nuskintą rugio varpą ir įsitikinęs tarė:

— Žinai, brigadininke, dar vieną kitą dieną palaukėk...

— Ačiū. Taip ir padarysim,—sutiko Katinienė.

* * * Atėjo ruduo. Be atvangos pila lietus, o tai ypač trukdo derliaus nuėmimui.

VI. Kuodis

Šiais metais iš TSRS vakarinių sričių į Čitos sritį atvažiavo 750 jaunųjų mokytojų, baigusiu pedagoginius institutus. Jų tarpe fizikos, matematikos, geografijos, biologijos, užsienio kalbų dėstytojai. Pirmieji jau atvyko į Čitą ir gavo nukreipimus darbui. N u o t r a u k o j e: Čitos srities liaudies švietimo skyriaus vyresnysis kadrų inspektorius A. S. Artiuch (dešinėje) išrašo naujesiems mokytojams nukreipimus. (TASS).

P R A N E Š I M A S

apie žiemkenčių sėjos, derliaus nuėmimo, kūlimo ir siloso gamybos eigą rajono kolūkiuose 1956 m. rugsėjo mėn. 10 d. (procentais)

Eil. Nr.	Kolūkio pavadinimas	Pasėta žiemkenčių	Nulinta grūdinių kultūrų	Iškulta	Nurauta linų	Pagaminta siloso
1.	„Palanga“	*	64,1	15,2	8,6	21,5
2.	M. Melnikaitės v.	93,8	74,5	14,5	20,8	7,4
3.	„Mituva“	80,2	60,0	14,2	40,0	7,0
4.	„Aušra“	80,0	58,9	16,8	68,4	6,9
5.	„Šetekšna“	76,2	69,5	26,8	95,4	7,9
6.	„Artojas“	74,3	59,5	9,5	33,3	30,3
7.	„Neris“	73,0	48,8	15,1	72,0	—
8.	„Pirmoji vaga“	71,9	59,0	10,1	83,3	16,8
9.	„Adomynė“	70,6	57,4	15,1	52,3	5,2
10.	„Sakalas“	70,0	50,2	15,7	54,2	6,8
11.	„Vienybė“	64,4	50,9	23,0	—	25,9
12.	„Laukų spartuolis“	63,3	53,7	24,1	73,0	8,6
13.	„Stalino keliu“	61,0	51,2	8,2	72,0	8,1
14.	„Nemunas“	60,3	68,8	10,4	36,3	20,3
15.	„Lukonys“	55,5	76,7	17,5	40,7	21,7
16.	„Pirmūnas“	52,7	60,1	27,7	4,0	—
17.	„Skodėnys“	49,5	54,7	25,2	13,0	—
18.	„Pakupys“	49,0	60,9	12,7	24,0	10,0
19.	„Žalgiris“	47,7	50,8	8,2	82,1	6,4
20.	„Vėžionys“	47,5	76,1	13,2	73,0	—
21.	„Juodpėnai“	43,0	58,0	13,7	15,2	18,1
22.	„Mičiurino v.“	42,6	69,1	27,4	30,9	24,0
23.	„Laisvė“	42,0	50,0	26,2	34,5	4,6
24.	„Bugailiškiai“	41,1	60,6	31,4	66,6	7,6
25.	„Mūsų rytojus“	39,7	63,5	17,7	50,0	3,1
26.	„Ateitis“	38,1	59,3	20,7	18,3	11,0
27.	„Vedrupys“	34,2	50,4	11,3	42,8	13,4
28.	„Aukštaičiai“	28,0	57,1	12,4	40,0	29,5

Skapiškio MTS zonoje: 60,8 60,5 17,1 41,8 9,9

Kupiškio MTS zonoje: 56,2 57,5 16,9 47,1 10,0

Viso rajone: 58,0 58,7 17,0 45,0 10,0

* — įvykdė planą

Plano komisija

P R A N E Š I M A S

apie gyvulininkystės produktų paruošų ir supirkimo plano vykdymą rajono apylinkėse 1956 m. rugpiučio mėn. 31 d. (procentais)

Eil. Nr.	Apylinkės pavadinimas	Pienas	Mėsa	Kiaušiniai	Vilnos
1.	Adomynė	205,9	35,0	96,7	70,7
2.	Vilūnė	203,1	30,9	64,7	85,1
3.	Palėvenėlė	147,4	47,5	72,3	83,6
4.	Palėvenė	107,1	46,0	81,5	68,2
5.	Puožas	105,7	40,3	77,3	60,7
6.	Vėželiai	87,0	47,8	86,3	73,9
7.	Nociūnai	85,7	55,5	84,7	84,3
8.	Aukštupėnai	83,7	60,6	68,4	67,8
9.	Subačius	83,0	40,3	142,4	72,0
10.	Rudiliai	78,0	61,2	66,6	80,5
11.	Gyvakarai	64,9	52,3	98,1	91,2
12.	Šimonys	53,7	30,5	129,8	44,6
13.	Intapai	52,0	39,2	77,3	74,4
14.	Noriūnai	48,7	70,9	90,9	72,8

CSV Kupiškio rajono inspektorius

Rimtesnį dėmesį kolūkinių kadro paruošimui

Partija ir Vyriausybė skiria daug dėmesio ir lėšų kolūkinių kadro, MTS mechanizatorių ir žemės ūkio specialistų paruošimui. Respublikoje veikia daug žemės ūkio mokyklų. Nuo spalio mėn. 15 dienos prasideda mokslo metai Antalieptės žemės ūkio mokykloje (Dusetų rajonas). Šiais metais atsidaro dar naujas bitininkystės skyrius, kuriame mokslas truks vienus metus. Baigusieji dirbs kolūkių, tarybinių ūkių bitynuose, bitininkystės kontorose.

Antalieptės žemės ūkio mokykloje veikia taip pat laukininkystės ir gyvulininkystės techniku skyriai, kurie ruošia kolūkinei gamybai specialistus: brigadininkus, fermų vedėjus.

Visuose skyriuose mokslas prasideda spalio mėn. 15 d. ir tęsiasi vienerius metus. Priimami asmenys ne jaunesni, kaip 17—19 metų amžiaus, su 7 klasių išsilavinimu, o turį gamybinį patyrimą, t. y. dirbą brigadininkais, fermų vedėjais, grandininkais, bitininkais, ir su 4 klasių išsilavinimu. Priėmimas vyksta be stojamųjų egzaminų su kolūkio valdybos, rajono vykdomojo komiteto arba MTS siuntimu-nukreipimu. Kolūkiečiai dar turi turėti apylinkės arba rajono vykdomojo komiteto pažymėjimą — charakteristiką.

Kolūkio valdyba pagal visuotinio kolūkio narių susirinkimo nutarimą turi priskaityti mokymosi laikotarpiu kas mėnesį po 20—30 darbdienų ir nemažiau 100 rb pinigais. Be to, vienmetės žemės ūkio mokyklos moksleiviai gauna 140 rb mėnesinę stipendiją, aprūpinami bendrabučiu, šviesa, kuru, patalynė ir specpranga praktikos darbams.

Antalieptė yra Dusetų rajone, netoli plento Utena—Zarasai, gražioje ir patogioje vietoje.

Prie mokyklos yra mokomasis ūkis, vedas eilę lauko bandymų, taip pat žemės ūkio mašinų parkas, bitynas, daržai, inspektai, gyvulininkystės fermos bei atskirų ūkių šakų kabinetai, biblioteka, kur moksleiviai be einamo teorinio kurso atlieka praktikos darbus, susipažįsta su darbo organizavimo metodais, kolūkine apskaita ir dokumentacija.

Kolūkiečiai, stokite mokytis į Antalieptės žemės ūkio mokyklą. Mokykloje įsigytas žinias panaudodami praktikoje, galėsite savo gimtajam kolūkiui suteikti didelę paramą kovoje už šeštojo penkmečio plano įvykdymą pirmą laiką.

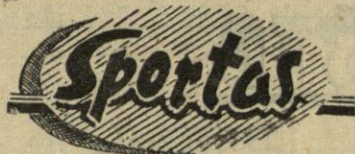
K. Juknevičius
Agronomas—dėstytojas

„Pobieda“ išplaukė į reisą aplink Europą

Rugsėjo 4 d. iš Odesos uosto į eilinį, trečią šiais metais, reisą aplink Europą išplaukė Juodosios jūros motorlaivis „Pobieda“. Laive — 420 tarybinių turistų.

Tarybinių turistų kelionė jūromis truks 27 dienas. Jie aplankys Turkiją, Graikiją, Italiją, Prancūziją, Olandiją, Švediją.

(TASS-ELTA).

Kupiškis—Biržai 2:5

Neseniai Kupiškio futbolininkai buvo nuvykę į Biržus. Ten jie susitiko su pirmąją LTSR Panevėžio zonos B grupės futbolo komanda.

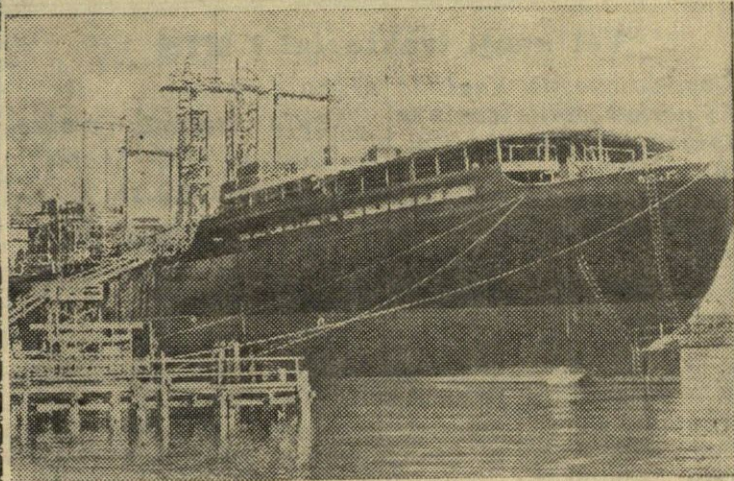
Prasidėjus žaidimui, maždaug penktoje minutėje, prie aikštės šeimininkų vartų priteisiamas 11 metrų baudos smūgis, kurį tinkamai išnaudoja mūsų komandos žaidėjas R. Simaška. Aikštės šeimininkai pradeda dažniau atakuoti mūsų vartus. Eilinėje atakoje aikštės šeimininkų centro puolėjas tiksliai ir stipriu smūgiu priverčia mūsų komandos vartininką Jurkštą išimti kamuolį iš tinklo. Tokiu būdu rezultatas lygus (1:1). Paskutinėse kėlinio minutėse mūsų komandos žaidėjas R. Semėnas dar kartą priverčia varžovų vartininką išimti kamuolį iš tinklo. Rezultatui esant 2:1 Kupiškio komandos naudai, žaidėjai išeina į poilsį.

Antrame kėlinyje mūsų komanda žaidė per daug pasitikėdama savo jėgomis, labai mažai dėmesio kreipė į gynybą. Todėl maždaug dešimtoje žaidimo minutėje biržiečiai pasiekia įvartį. Praslinkus dar kelioms minutėms, buvo priteistas prie mūsų vartų 11 metrų baudos smūgis. Rezultatas 3:2 aikštės šeimininkų naudai. Rungtynės rezultatu 5:2 laimėjo Biržų futbolininkai.

A. Jasinskas

VOKIETIJOS DEMOKRATINĖJE

RESPUBLIKOJE

Vokietijos Demokratinės Respublikos laivų statykla „Varnov-verft“ baigė statyti 10 tonų prekinį laivą „Freundshaft“ („Draugystė“). Tai trečias tokio tipo laivas, kurį išleidžia ši gamykla.

(TASS).

Birželio 22 dieną pasirašytas susitarimas tarp TSRS vyriausios civilinio oro laivyno valdybos „Aeroflot“ ir Vokietijos Demokratinės Respublikos oro susisiekimo organizacijos „Lufthansa“. Nuotraukos: „Lufthansos“ lektuvai Berlyno aerodrome.

(TASS).

Tarybų tautinė apžvalga

Vokietijos Komunistų partija gyvuoja ir gyvuos

Vykdydamas Vakarų Vokietijos valdančiųjų sluoksnių reikalavimą, teismas Karlsruės mieste rugpjūčio 17 d. paskelbė Vokietijos Komunistų partiją „priešingą konstitucijai“ ir uždraudė jos veiklą. Tai yra savo beteisiskumu negirdėtas nuosprendis.

Šis Vakarų Vokietijos reakcijos aktas, primenantis hitlerinį fašistų siautėjimo laikus, giliai sujaudino viso pasaulio darbo žmones. Smerkdamas Bonos valdančiųjų sluoksnių smurto veiksmus, visų šalių komunistų ir darbininkų partijos, profsąjungos ir kitos visuomeninės organizacijos protestuoja prieš šį atviros demokratijos pažeidimo aktą ir reikalauja panaikinti neteisėną nuosprendį, nukreiptą prieš šauniąją, sunkiose kovose užgrūdintąją Vokietijos

darbininkų klasės partiją.

Su didžiuliu pasitenkinimu sutiko Vokietijos komunistai, viso pasaulio pažangioji visuomenė TSKP Centro Komiteto Pareiškimą dėl Vokietijos Komunistų partijos uždraudimo. Pareiškime išreiškiamas visų tarybinių žmonių — komunistų ir nepartinių — broliškas solidarumas su Vokietijos komunistais ir pareiškiamas viltis, kad Vokietijos darbininkų klasė ras savyje jėgų neleisti pasikartoti skaudžioms praeities klaidoms, kurių pasėkoje hitlerinė reakcija galėjo sutriuškinti darbininkų judėjimą šalyje.

Neseniai buvo paskelbtas ir Kinijos komunistų partijos Centro Komiteto pareiškimas ryšium su Vokietijos Komunistų partijos persekiojimu. Čia kinų tautos vardu išreiškiamas griežtas protestas Vakarų Vokietijos vyriausybei. Kinų tauta

tikisi, kad Vokietijos liaudis neleis, jog jos šalis eitų fašizmo ir karo keliu, kad vokiečių tauta iškovos, kad Vokietija būtų suvienyta demokratiniiais pagrindais ir apgins taiką bei saugumą Europoje ir visame pasaulyje. Rungtynės darbininkų partijos Centro Komitetas įvertina Vokietijos Komunistų partijos uždraudimą kaip aktą, kuriuo siekiama dar labiau padidinti tarptautinį įtempimą, kaip provokaciją prieš taikos ir pažangos jėgas. Prieš Bonos valdžios organų savivalę su pasipiktinimu protestuoja Pasaulinė profsąjungų federacija, Italijos partizanai, Tarptautinė žurnalistų sąjunga ir daugelis kitų pažangių organizacijų, plati Europos, Azijos ir kitų žemynų šalių visuomenė.

Bet ne tik demokratiniai sluoksniai protestuoja prieš Vakarų Vokietijos reakcijos siautėjimą. Bonos valdžios

organų antikonstitucinius veiksmus smerkia taip pat daugelis buržuazinių laikraščių. Būdingi yra svarbiausių Švedijos laikraščių pasisakymai. Antai, „Dagens nyheter“ rašo, kad Vakarų Vokietijos teismo sprendimas sukėlė nepasitenkinimą net tuose sluoksniuose, kurie nepritaria komunistui. Paryžiaus laikraštis „Komba“ nurodo, kad šiuo aktu sudaryta viena rimčiausių kliūčių Vokietijai suvienyti.

Reakcijos puolimas prieš demokratines jėgas ir fašistinių elementų atgijimas sukėlė didžiulį Vokietijos darbininkų nerimą. Visoje šalyje vyksta gausūs darbo žmonių protesto mitingai, susirinkimai, kuriuose reikalaujama nedelsiant panaikinti Vokietijos Komunistų partijos uždraudimą. Vis dažniau skamba raginimas veikti išvien prieš reakcijos kėslus.

Plačiųjų liaudies masių protestai smarkiai gąsdina Karlsruės procesų iniciatorius. Jie mato, kad užuot izoliavę ir panaikinę Vokie-

tijos Komunistų partiją, jie patys atsidūrė politinės izoliacijos pavojuje. Jokia jėga negali sunaikinti kovose užgrūdintojo Vokietijos darbininkų klasės avangardo. Vokietijos Komunistų partija gyvuoja ir gyvuos!

Profsąjungos stiprina kovą už darbininkų teises

Neseniai įvyko Japonijos profsąjungų Generalinės tarybos suvažiavimas. Tai yra didžiulės reikšmės įvykis šios šalies darbininkų klasės gyvenime. Generalinė taryba yra stambiausias bei kovingiausias Japonijos profsąjungų susivienijimas, jungiantis daugiau kaip tris milijonus darbo žmonių.

Apsvarstęs naują savo veiklos programą, suvažiavimas numatė priemones sustiprinti kovą už darbininkų klasės padėties pagerinimą — tolesnį užmokesčio padidinimą, prieš darbo suintensyvimą ir pan. Suvažiavime priimtoje deklaracijoje nurodoma, kad Japonija vis dar

yra JAV karinėje kontrolyje ir būtina likviduoti amerikines karines bazes šalyje. Specialioje rezoliucijoje suvažiavimo delegatai pareikalavo kuo greičiausiai normalizuoti Japonijos — Tarybų Sąjungos savitarpio santykius.

Stiprėjančios darbininkų kovos už savo teises aplinkybėmis vyksta ir šiomis dienomis prasidėjęs 88-sis Anglijos tredjunų kasmetinis suvažiavimas. Jame pažymima, kad eilėje pramonės šakų auga nedarbas.

Vis ryžtingiau stoja ginti plačiųjų darbo žmonių masių gyvybines teises stambūs Prancūzijos, Vakarų Vokietijos, Italijos, Jungtinių Amerikos Valstybių ir kitų kapitalistinių šalių profsąjunginiai susivienijimai. Tai rodo, kad darbininkų klasės sąmoningumas vis labiau auga, kad ji yra kupina pasiryžimo nuolat stiprinti kovą už žmonišką gyvenimo sąlygas, už socialistinį išsivadavimą.

M. Vasiliauskas

Redaktorius
J. KISELEVIČIUS